

Ценка Божилова, директор на „Общо застраховане“ в ЗПК „Лев инс“ АД

ПРОДЪЛЖАВАМ ДА СЕ УЧА, ДА СИ ПОСТАВЯМ НОВИ ЦЕЛИ И ДА ТЪРСЯ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

Защо избрахте професията застраховател и какъв път извървяхте с нея дотук?

При мен нещата се случиха до голяма степен случайно. Първите години от моя трудов стаж са свързани с информатиката и външната търговия - 11 години работих в Информационния център на Министерството на външната търговия. В застраховането съм от началото на 1993 година. Започнах в Дирекция „Имуществено застраховане“ на ДЗИ като експерт.

- С какво ви привлече все пак тази „монотонна“ работа? Бихте ли я напуснали някога и заради какво бихте я заменили с друга?

Аз никога не съм я възприемала като монотонна. Така се случи, че още от началото започнах да се занимавам с нови видове застраховки - „Отговорности“ и „Техническо застраховане“, в ДЗИ и трябва да се запознаеш с различни материали, предоставени ни от чужди застрахователи. Освен че си усъвършенствах езиковата подготовка, аз научих и много интересни за мен неща. После започнаха курсовете, провеждани от „Мюнхен Ре“, „Суис Ре“, „Тела“ и други водещи презастрахователи и застрахователи, разработването на нови условия и документи за застраховане в ДЗИ - изобщо нямаше време за скучаене. Така е и до днес - всеки ден е интересен, защото застраховането не е просто писане на документи и пресмятане на числа в тях, а срещи с много и различни хора, клиенти от всякакъв вид бизнес. Винаги има какво да се научи.

- Споменът ви за първия работен ден? И какво ви направи най-силно впечатление в отношенията на хората, при които попаднахте, към вас? Кой от тях не можете никога да забравите?

Както споменах, първият ми работен ден в застраховането беше 4 януари 1993 година. Директор на Дирекция „Имуществено застраховане“ тогава беше г-н Атанас Цонков - дългогодишен застраховател. Много неща можеше да научи човек от него - от

това как да се отнася с хората (някога идваха доста „гневни“ клиенти, които мислеха, че застрахователят е длъжен да плаща всички претенции) до конкретни въпроси, свързани с пряхката ни работа. Една реплика се запечатиха у мен от г-н Цонков: „Няма универсални решения при ликвидацията на щети. Всяка ликвидация по имуществено застраховане е учебник по застраховане.“

Разбира се, в ДЗИ тогава работеха много интересни хора - и в ЦУ, и в клоновете. С някои от тях и до днес сме приятели. Имена не искам да споменавам, тъй като винаги мога да изпусна някое от тях. Не мога да пропусна и следващите ми работни места в „Общинска застрахователна компания“ и „Интерамерикан България“ - навсякъде работих с много добри професионалисти и създадох трайни приятелства.

- Как характеризирате бизнессредата, в която работите, и как се чувствате като директор на „Общо застраховане“ в ЗПК „Лев инс“ АД?

Бизнессредата е динамична и това сигурно е мнение на всички колеги. В последните години настъпиха доста промени на застрахователния пазар. Общо взето, в нито един момент няма време за отпускане.

В ЗПК „ЛЕВ ИНС“ АД работя от края на март 2007 година. Това е петата компания на пазара в общото застраховане и отговорността тук е много голяма. Изискванията са по-високи и поради голямата клонова и агентска мрежа - всеки ден се решават различни казуси. Постиженията на колегите са големи и аз се отнасям с уважение към тях, като се опитвам да намеря и своето място.

- Как изглеждате в собствените си очи, успял човек ли сте? Чувствате ли, че имате признанието на колегите ви като добър професионалист?

Имам усещането, че съм кой знае колко успял човек. Вярно е, че много от нещата, които съм искала в личен и професионален аспект, съм ги постигнала, но това не озна-

чава, че съм спряла да търся предизвикателства. Продължавам да се уча, да си поставям нови цели, да търся нови контакти и възможности. Приятно ми е, когато колеги ми се обаждат и търсят мнението ми по различни казуси - тогава усещам, че имам тяхното признание като специалист.

- Най-важното да се живее смислено, пълноценно?

Според мен няма универсална рецепта. Важното е човек да се събужда с желание да види какво ще му поднесе всеки ден, да се чувства полезен, да работи с удоволствие... Всеки сам намира своя начин да живее смислено. Аз не мога да отделя само едно нещо - искам във всичко нещата да са добре - и в семейството, и в професионалната ми реализация, и в чисто човешките ми взаимоотношения с колеги и приятели. Може и много да искам, времето ще покаже.

- Какво е за вас уважението, почитането на родителите?

Това е една от аксиомите в живота. Почитането на родителите не е нещо, което може да се определи и да се отчете като свършено. То се проявява всеки ден от нашия живот. Как ще възпитаваме ценности у децата си, ако не почитаме родителите си?

- Отношението ви към семейство, род и родина?

Аз съм патриот и винаги съм обичала страната си. Даже и когато много неща ме дразнят или не ми харесват, аз си оставам българка. По същия начин се стремя да възпитам и сина си. Колкото до семейството - това е най-ценното нещо, което човек може да има. То винаги е резултат от нашия избор, защото ние не избираме кога и къде да се родим, нито знаем кога ще си отидем от този свят. Създаването на семейство и възпитаването на децата обаче са си чисто наша работа и изключително важна страна от реализацията ни.

- Какво му трябва на човек, за да е щастлив?

Знам ли? Някога малко, понякога - много. Често щастието е в дребните неща...

- Коя е истинската любов и как осмисля тя живота на всеки от нас?

Истинската любов е безусловната любов - да обичаш и когато това е трудно да се обясни. Колкото до осмислянето на живота - според мен това си е индивидуално. Лично аз предпочитам да не сме толкова озлобени и настръхнали един

срещу друг. Повече усмивки, чувство за хумор и добро отношение - това не струва много, а изключително помага и в работата, и въобще в живота.

- Какво е за вас домът, в който живеете?

Мястото, което съм изградила с пълно отдаване (с помощта на семейството ми, разбира се) и където се връщам всяка вечер с удоволствие и желание.

- Обичате ли да се застоявате вкъщи, да се грижите за семейството си, да готвите? Как се чувствате в кухнята? Предпочитани ястия, сготвени от вас?

Не съм от застояващите се вкъщи, защото много обичам да съм навън - да пътувам, да се срещам с приятели. Но иначе обичам да готвя и с удоволствие го правя. С времето начинът ни на хранене вкъщи се промени и вече не сме по сложните „манджи“. Предпочитаме аламинути, салати, риба и пиле по всички възможни рецепти.

- Как си почивате? Как балансирате времето си на работното място, вкъщи и извън дома? Предпочитани места? И среда за с какви хора обичате да общувате?

В последно време започнах да спортувам - плувам сравнително редовно и това много ми помага да релаксирам и да се възстановявам от психическото напрежение. В свободното си време се срещам с приятели, чета книги, гледам филми. През последните години се пристрастих към пътуванията с кола в чужбина - откривам нови и нови места и непрекъснато правя планове за нови пътувания. Имам натрупани дебели албуми със снимки - обичам да ги разглеждам, а не да ги гледам на компютъра.

- Любимият ви филм?

На тези години вече съм гледала доста филми и не мога да посоча само един. С удоволствие вкъщи гледаме отно-

во и отново старите български филми - страхотни са!

- Книгата или книгите, към които се връщате често?

Постоянно чета различни неща - история, биографии, романи. Не мога да посоча само една книга.

- Пристрастени ли сте към определен цвят?

Чак да съм пристрастена - не. Обичам зелените цвята, може би затова имам и много цветя. В облеклото обаче се придържам към официалните тонове - сиво, синьо и разбира се - черно.

- Най-обичаната от вас музика?

Евъргрийни - български и световни. По-сериозна музика обичам да я слушам на определени места - в операта или в концертната зала.

- Стигат ли ви парите и как ги харчите? Обичате ли да пазарувате?

Че на кого му стигат парите? Харча ги с удоволствие и много лесно, тъй като изборът за мен не е мъчителен процес на обикаляне и търсене. Обичам да пазарувам, но често това си е малка финансова катастрофа, защото винаги купувам повече неща, отколкото в момента ми трябва. Затова по-често пазаруването за вкъщи го оставям на съпруга ми - той е доста по-уравновесен в това отношение.

- Какви дрехи предпочитате, поддавате ли се на предизвикателствата в модата?

В ежедневието се обличам официално. Смятам застраховането за сериозна професия и не приемам ходенето на работа с дънки например. Те са облекло за свободното време. Следя модните тенденции, но не се увличам, пък и вече някои дрехи са абсолютно неподходящи за мен.

- Правите ли компромиси - с кого и към какво?

Непрекъснато. Без компромиси не може да се продължава напред.

Има неща обаче, с които никога не правя компромиси. И това понякога ми пречи.

- Трите неща, без които не бихте могли да живеете?

Семейството ми, работата, приятелите.

- Религиозен човек ли сте, за какво трябва да е нашата постоянна молитва, за какво и на кого трябва да се вричаме?

Не съм религиозна в общоприетия смисъл. Според мен вярата трябва да бъде в душата и в сърцето на всеки човек - има непреходни ценности, за които не е нужно някой друг да ни сочи пътя или да ги изисква от нас. Всичко е въпрос на възпитание и на усещане на нещата. В този смисъл нямам постоянна молитва, нито пък смятам, че трябва специално за нещо да се вричам. Просто трябва да бъдем себе си.

- Коя черта най-много уважавате у хората? А у себе си? Впрочем доверчива ли сте?

Трудно е да посоча само едно нещо. Лоялността е нещо, на което изключително много държа и с което не правя компромис. Самата аз съм такава и го уважавам и у другите. Колкото до доверчивостта - да, доверчива съм, защото съм и малко наивна. Вярвам в добрите намерения и във възможността хората да се променят. Разбира се, имала съм и своите разочарования.

- Четете ли вестник „Застраховател прес“ и какво е мнението ви за него?

Разбира се, че го чета. Това е единственият ни професионален вестник. С удоволствие отварям всеки нов брой - и за да прочета новини, и за да се запозная с новите неща при колегите, за които пишете. Желая ви много творчески успехи - в личен план и като директор, г-н Андасаров!

Въпросите заглава ПЕТЪР АНДАСАРОВ

Санди - недвижими имоти

предлага

- покупка, продажба, отдаване и наемане под наем
- отпускане на ипотечни кредити
- управление на недвижим имот
- пренасяне на дома и офиса, почистване

1202 гр. София, ул. „Белоградчик“ №1
(непосредствено до Централна автогара), ет. 2, офис 3,
тел: 931 39 66, тел/факс: 931 39 77, 0897/ 87 37 37,
sandy_ni@abv.bg, www.sandi.imot.bg